

Zuzana Martišková: Pubertiak v zácviaku

Uterák si z tváre skladám
ráno v kúpeľni,
čo v zrkadle potom zbadám,
úsmev vezme mi.

Pozerám sa na to spredu,
pozerám sa bokom,
v strede čela na mňa žmurká
čosi bielym okom.

Miesto bielka červeň sýta
cez kožu sa tlačí.
Katastrofa!
To sa mi už prestáva páčiť.

Vo verajach moja sestra
od smiechu sa pučí.
„Fíha, bráško, to je teda
exemplárny púčik!

Čoby púčik, mega puk!
Aj s červeným flakom.
Tým si sa stal oficiálne
riadnym pubertiakom.“

Predstaviť si dnešný deň
vôbec sa mi nedarí.
Netúžim hrať hlavnú rolu
v hororovom scenári.

„Svojou tvárou vyľakám
krpcov, tetky v buse,
budú na mňa ukazovať
prstom v jednom kuse.“

„Pokoj, bráško, žiaden strach,
si amatér popri mne.
Stav sa so mnou o zmrzlinu,
nikto si nič nevšímne.

Základom je kvalitná
podkladová báza
Na Té-zónu potom mejkap
hubkou nanáša sa.

Korektorom zatrieme
nerovnosti kože
Ba aj púder -rozjasňovač
Nakoniec ísť môže.“

Po tvári mi štetec behá
svetlý prach sa víri,
na špongiu vytlačila
tuby tri či štyri.

Capká, ťapká, ofukuje,
významne sa tvári.
Som zvedavý, čo vyčarí
mi na úbohej tvári.

„Super, braček,
som spokojná!

Umelecké dielo!

Tak si sa bál a pozri sa,
ani to nebolelo.

Možno vrstvu „šimeringu“
na nos by to chcelo...“

Sám netuším, o čom točí,
už mám trochu obavy,
či mi z mojej nudnej tváre
snáď Harley Quinn nespraví?!

„Porúčam sa, radšej bežím,
beztak riadne meškám!“
som zvedavý, čo povedia
na jej „dielo“ decká.

Všetko OK.

Žiadny posmech.

To je veru záhada.

Ako to, že obrí pupák
nikto ani nezbadal?

Poďakovať musím sestre.

Vravím na rovinu:

Za posledné vreckové ju
pozvem na zmrzlinu.

Uterák si z tváre skladám...

Čo je veľa, to je veľa!

Zo zrkadla na mňa hľadí
pukov kolónia celá.

Na čelo si sestra klopká.

„S tým sa nedá robiť nič.“

Zabudol si frajer večer

mejkap z tváre odstrániť!